

तच्च न हठेन संपादनीयमित्याह आयुषीति तथाहि तेन हियदृच्छामरणप्रकारेण यदकारणाद्भवति अज्ञानमात्रापनयेन स्वतः सिद्धं मोक्षरूपं तत्कारणैः तीर्थमरणैर्हठपपादितं भवति यथोक्तं वासिष्ठे खिलपथे मोक्षक्षेत्रे विमूढांतः करणायेथ वामृताः क्षेत्रमाहात्म्यतस्ते पितंति क्षेत्रफलाच्चिता इति विमूढांतः करणाः इदं युक्तिके च मित्यप्यजानंतः क्षेत्रफलं मोक्षस्तदन्विताः मुक्ता इत्यर्थः अत्र हि जंतोरित्युदाहृतं श्रुत्या यद्यप्यत्रा व्यज्ञानापनयोऽस्येव तथापि स एवात्र शमादिकं विना मरणेन हठात्साध्यत्वमुपचारादुक्तं भवति ॥ ११ ॥ तीर्थेऽपि हठान्तरं निदति तथेति देहान् ल्यबलोपेयं च मी देहं प्राप्य येन पुंसा पंचत्वमित्यनुकुर्यते उपपादितं हठेन जलप्रवेशादिना संपादितं तस्य तथा शरीरं पूर्वदेहप्रकारमेव शरीरं भवति देहत्यागी यातना शरीरं प्राप्नोतीत्यर्थः सोऽयं अध्वानं मोक्षमार्गं गतोऽपि कुत्सितत्वाद् अध्वानं गतकः यतोऽयं मोक्षक्षेत्रेऽपि गृह्णाद्देहं देहं प्राप्नोति ॥ १२ ॥ तत्किमस्य मोक्षो नास्तेवेत्याशंक्याह द्वितीयमिति तत्र गृह्णाद्देहं प्राप्नोतीति तृतीयं कारणं काश्यां मृतस्यापि यातना देहप्राप्तौ एकं कारणं हठमरणमभूत् ततोऽपि देहांतरप्राप्नोति

आयुषिक्षयमापन्ने पंचत्वमुपगच्छति ॥ तथात्यकारणाद्भवति देहाद्येनोपपादितं ॥ अध्वानं गतकश्चायं प्राप्तश्चायं गृह्णाद्देहं ॥ १२ ॥ द्वितीयं कारणं तत्र नान्यत्किंच न विद्यते ॥ तदेहं देहिनां युक्तं मोक्षभूतेषु वर्तते ॥ १३ ॥ शिरास्त्राध्वस्थि संघातं बीभत्सामेध्यसंकुलं ॥ भूतानां मिंद्रियाणां च गुणानां च समागमं ॥ १४ ॥ त्वगंतं देहमित्याहुर्विद्वांसोऽध्यात्मचिंतकाः ॥ गुणैरपि परिक्षीणं शरीरं मर्त्यतां गतं ॥ १५ ॥ शरीरिणापरित्यक्तं निश्चेष्टं गतचेतनं ॥ भूतैः प्रकृतिमापन्नैस्ततोऽभूमौ निमज्जति ॥ १६ ॥

तीर्थं कारणं नास्ति तस्य यातना देहस्य भोगदेहत्वेन कर्मदेहत्वाभावाद्देहांतरोत्पादकत्वं नास्तीत्यर्थः तदेहं हृच्छीर्बत्वमार्थं देहिनां सोऽपि यातना देहो मोक्षभूतेषु मोक्षयोग्येषु रुद्रपिशाचेषु युक्तं आत्महत्यापापनिर्हरणाय यातनार्थं योजितं वर्तते ॥ १३ ॥ यातना देहस्य स्वरूपमेतदेहं तुल्यमित्याह शिरेति गुणानां विषयाणां वासनामयानां ॥ १४ ॥ त्वगंतं त्वगेव अंते समोपेयस्य त्वगस्थिमात्रं मेदोर्मांसवर्जितमित्यर्थः गुणैः सौंदर्यादिभिः मर्त्यतां वायवीयमपि पूर्ववासनावशान्मनुष्यतामिव गतं ॥ १५ ॥ अतएव तन्नाशोऽपि मर्त्यशरीरनाशवदेवेत्याह शरीरिणेति कंचुकिना कंचुकमिव मुक्तेन परित्यक्तं भूतैः अपंचीकृतैः प्रकृतिस्त्वं कारणं यद्वा भूतैर्यातना देहान्तरं भूतैः प्रकृतिं आत्मानं प्राप्नोति ॥ १६ ॥ एवमेवास्य परित्यक्तं शरीरमाः पुरुषं प्राप्यास्तं यातीति श्रुतेः ततोऽभूमौ निमज्जति लोको दृष्ट्या तथा च न तस्य प्राणा उक्तमंत्यैव समवनीयं ते इति प्राणानां प्रत्यगात्मनि विद्वद्दृष्ट्या लयं प्रदर्शयस उच्छ्रयत्याध्मातो मृतः शेत इति लोको दृष्ट्या शरीरस्य भूमौ लयोऽपि श्रुत्या प्रदर्शितः इदमपि रुद्रपिशाचानामेव दृष्ट्या न त्वस्मद्दृष्ट्या तेऽप्येव तस्य वर्तनादिति ध्येयं ॥ १६ ॥